

ALBINA

REVISTA POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-I P.V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă

Anul XIII.

No. 16

17 Ianuarie 1910.

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " pe 6 luni " 3 | Un număr 15 bani.

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

G. Coșbuc, Sărbători fără de rost (II).
Artur Gorovei, Legile țării: Despre uzufruct.
Dr. Lux, Congresul împotriva băuturilor spirtoase în Petersburg.
Maria Beiu-Paladi, Izvor de fericire. (Urmare).

DIN LITERATURA ROMÂNĂ :

G. Asachi, Asinul și hoții. (Cu ilustrație).

FELURIMI :

Copiii Francezilor.— Bananele.

DIN ZIARE ȘI REVISTE :

Cum se cunoaște un cal orb.

ILUSTRĂȚIUNI AFARĂ DIN TEXT :

Biserica Curții din Doicești.— Ruinile împrejuririi Curții din Doicești.— Altă vedere a bisericii Curții din Doicești.

PAGINA GLUMEATĂ :

Stan Pățitul, Poveste chinezească. (Cu 8 ilustrațiuni).

MUZICĂ :

Liturgia corurilor sâtești : 1) Sfinte Dumnezeule!... 2) Mărire Tatălui..... 3) Aliluia!.. 4) Mărire... 5) Imnul heruvimic... 6) Ca cei ce pre împăratul....

Muzica de *G. Popescu-Brănești*.

SUPLEMENT :

Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 14
dela 17 Ianuarie 1910.

Sărbători fără de rost.

II (1).

Apoi, știi mai bine decât mine că sunt sărbători băbești cari se țin lanț, câte trei și patru zile și săptămână încheiată. Adevărat că le țin aproape numai femeile, la lucrul lor de casă, mai rar la lucrul de pe câmp. Dar le țin și bărbați destui, după locuri.

Ui'te, o săptămână întreagă fără nici un fel de lucru a femeilor e cea dintâi din Postul-mare, a Sân-Toaderilor. Acești Toaderi nu mai știe nici mama pădurii câți sunt, că unul dintre ei îi pune, altul îi scoate, altul e schiop, atâta e știut că acel ce cade Sâmbătă e Sân-Toaderul cel mare. In deobște țin de Marți până Marți. Altă săptămână de nelucru e a patimilor, alta e săptămâna luminată, deci două săptămâni una după alta, vreme pierdută.

Acum aici, firește, le dau răgaz și sfintele sărbători ale Paștilor. Dar ce răgaz le dau Filipii de toamnă, cu 3, ori 4 ori 5 zile de nelucru, cu pe de-asupra o lăsată a secului? Dar Filipii de iarnă și Circovii și Antanasiile, toate una după alta, cu puțin răstimp? Și alte sărbători îngrămădite pe lângă Sf. Ilie, cu Pălie, Pintilie, și Anafoca și Marina?

Apoi sunt sărbători, cari se țin lanț într'altfel. Așa sunt Marțile rele, ori Joile rele, ori Joile mari, de după Paști. Vinerea nu lucrează femeile delă țară cât e anul, așa că pentru femeile noastre Dumineca e de prisos ca sărbătoare, căci adevărata zi a Domnului peste săptămână pentru ele e Vine-

(1) Vezi No. 12—13.

rea. Altele apoi să leagă, cine știe pentru ce, să nu lucreze toate Lunile de peste an, ori Miercurile.

E adânc greșită și credința asta că Dumnezeu ca să-ți împlinească o dorință, îți cere să dormi toate Miercurile dintr'un an. El ne cere muncă, nu hoinăreală, că de ne-a poruncit să ținem sărbătorile bisericii n'a făcut-o pentru trândăvia noastră, ci ca să mergem la biserică și să ne vedem și de suflet măcar la zile mari, iar pentru odihnă ne-a orânduit Dumineca. Ce să-i placă Lui șederea pe prispă ori după cuptor atâtea Miercuri ori atâtea Vineri?

Știu, ce răspund ele. Nu lui Dumnezeu îi plac acestea, ci sfintelor. Bătăioase mai sunt sfintele acestea, când lucrezi în ziua lor! Sfintei Luni nu-i place să torci, Sfintei Marți să coși, Sfintei Miercuri să țeși, Sfintei Joi să croești, Sfintei Vineri nu-i place nimic pe lume numai să șezi cu mâinile în sân și să te uiți în sus pe coș, Sfintei Sâmbete nu-i place să speli rufe. Și așa fiecare zi cu lucrurile ei oprite, nu cu unul ci cu o sută; nu dă voce «sfânta zi de astăzi» să te gândești de loc la sfânta zi de mâne, numai biata Duminecă e îngăduitoare, căci ea e a lui Dumnezeu și Dumnezeu știe că ai copii și bărbat și trebuie să mai pui mâna pe ac pentru ei și să faci câte ceva.

E poznașe credința asta ca o zi e rea de foc, alta de apă, a treia de pagubă, a patra de ploi și secetă, și așa mai încolo — par'că n'ar fi toate zilele ale aceluiaș Dumnezeu — și de aceea fiecare e «rea» de anumite lucruri. Asta de o parte face că țărancele au capul plin ca un mușuroiu de furnicii de lucrurile pe cari pot să le facă ori nu în ziua cutare, toate categorisite frumușel, și categoriseala a mers așa departe că e regulamentat în ce zi nu e bine să pui cloșcă ori să culegi surcele. Și pe deasupra să mai încurcă cu lună nouă și veche. Acum, la ce sunt bune comediile acestea? De altă parte, ele stânjenesc lucrul, căci îl fac în răstimpuri; țesutul trebuie întrerupt în ziua cutare și cutare, căci nu e bine să țeși; ai început să coși o

cămașă, trebuie să faci popas în ziua cutare și cutare, că nu e bine să coși. Apoi așa se face, pe unele locuri, că pentru câțiva coși de urzeală:

Pusei pânza când da frunza
Și-o gătii la Sân-Văsii.

Pe unele locuri, zic; că ne-a ferit Dumnezeu să fie pretutindeni așa. Și apoi și într' acelaș sat sunt femei de toată mâna, unele mai harnice, altele mai leneșe, unele mai sperioase, altele mai cu inimă. Că, la urmă, pe lângă superstiție, boala cea mare e tot lenea.

G. Coșbuc.

LEGILE ȚĂRII.

Despre uzufruct sau folosința de un lucru al altuia.

ineva poate să aibă folosința unui lucru asupra căreia altă persoană are dreptul de proprietate. De pildă, țin o moșie în arendă. Moșia nu-i a mea, dar eu mă folosesc de tot ceea ce se poate scoate din un pământ plătind proprietarului ei o sumă de bani, care se cheamă arendă. Dreptul meu de folosință ca *arendăș*, asupra acestei moșii, izvorăște dintr'un *contract*, și despre contracte avem să vorbim mai târziu. Cinevă, însă, poate să aibă folosința acelei moșii a altuia în puterea unui *drept*, care se mai numește *drept real*. Așa o persoană, face un testament prin care hotărăște ca Ion, cât va fi în viață, să se folosească de veniturile moșiei lui, care după moartea lui Ion să rămâe proprietatea deplină a lui Vasile. În asemenea caz, Ion care se numește *uzufructuar*, are *uzufructul* moșiei lui Vasile care este *adevăratul proprietar*, sau, cum se zice în legi: are *nuda proprietate*.

După lege sunt trei soiuri de drepturi reale de folosință asupra lucrului altuia: *uzufructul*, *uzagiul* și *locuința*, cari se mai numesc și *servituți personale*.

Cinevă poate să aibă uzufructul asupra oricărui fel de bunuri, mobile și imobile de care ne putem servi fără a le consuma sau înstrăina. Așa, nu aș putea să am uzufructul unui butoiu de vin, pe care ar trebui să-l vând adică să-l consum, pentru a mă folosi de el.

Uzufruct poate să aibă cinevă asupra unui singur lucru

al altuia, de pildă o casă, ori una din moșii, precum poate să aibă uzufructul întregii averi a persoanei aceleia.

Uzufructul se poate statornici prin *contract*, după regulele pe care le vom arăta la timp. Se mai poate statornici prin *testament*, despre care iarăși avem să vorbim; prin *prescripție*, despre care am vorbit, și prin *lege*. Uzufructul statornicit prin lege se numește *uzufructul legal*, precum este uzufructul pe care-l au părinții asupra bunurilor copiilor lor cari nu au încă vârsta de douăzeci de ani deplini.

Înainte de a intra în posesiunea uzufructului, uzufructuarul trebuie să facă mai întâiu un inventar în care să se treacă lucrurile mișcătoare și să se arate în ce stare se află nemișcătoarele, și pe lângă aceasta să dea *cauțiune*, adică *chezașie*, că se va folosi de lucru ca un bun proprietar. De cauțiune sunt scutiți părinții cari au uzufructul legal, și acei uzufructuari pe cari-i scutesc persoanele acele care le constituie uzufructul.

Uzufructuarul are dreptul de a întrebuiți lucrul dat în uzufruct și de a-i lua fructele.

Fructele acestea poate să le *perceapă*, cum zice legea, el însuși *în natură*; de soiul acestora sunt produsele pământului: cereale, fân, fructele pomilor, etc., și produsele animalelor: lână, ouă, lapte, viței, etc. Uzufructuarul mai poate percepe fructele și altfel, dând de pildă moșia în arendă și încasând venitul în bani. Venitul în bani se zice *fructe civile*, iar fructele care se culeg în natură se numesc *fructe naturale*.

Copacii sunt socotiți drept *capital*, nu drept *fructe*. Cu toate acestea în privința lor sunt prevăzute anumite reguli.

Dacă uzufructul cuprinde păduri pe care proprietarul lor hotărîse să le taie la timpuri hotărîte (periodic), uzufructuarul este dator să păstreze ordinea și cătățimea tăerei după regulele statornicite de proprietar, sau după cum este obiceiul locului, fără să poată pretinde vre-o despăgubire nici uzufructuarul, nici moștenitorii lui, pentru părțile lăsate netăiate în timpul uzufructului său. De asemenea uzufructuarul se bucură de părțile de pădure care au fost puse în tăiere, precum și de copacii care de obicei se scot de pe moșie pentru diferite trebuinți. Altfel uzufructuarul nu se poate atinge de arborii înalți. Dacă este obligat să facă reparații, pentru care ar avea nevoie de lemne, atunci poate lua copacii desrădăcinați sau rupți de vânturi; va putea întrebuiți chiar și copaci buni, dacă va constată în ființa proprietarului această trebuință.

Uzufructuarul poate lua din păduri araci pentru vii. Pomii roditori care se usucă sau se rup de vânt, sunt ai uzufructuarului, care e obligat să-i înlocuească prin alții.

Uzufructuarul are dreptul să arendeze altuia drepturile sale asupra fructelor, și să se folosească întocmai ca proprie-

tarul de toate drepturile de care și acesta s'ar putea folosi fără însă a putea înstrăina nimic din lucrurile supuse uzufructului.

Uzufructuarul are și datorii care se pot cuprinde în două reguli: 1) să se folosească de lucru ca un bun proprietar; 2) să nu se abată dela modul de folosință al proprietarului de mai înainte.

Ca bun proprietar, trebuie să nu vatăme lucrul dat în uzufruct, să înlocuească arborii distruși, vișele de vie pierite, să facă locuințelor reparațiile trebuitoare și să privigheze ca să nu prescrie cinevâ vre un lucru.

Să nu se abată dela modul de folosință al proprietarului de mai înainte, însemnează de pildă să nu facă magazie de cereale din casele de locuință, să nu prefacă fânațul în loc de arătură, să nu taie pădurile de care nu se atinge proprietarul, etc.

Uzufructuarul plătește toate dările impuse asupra lucrului dat lui în uzufruct, și face reparațiile trebuincioase pentru întreținerea imobilelor.

Dacă are cinevâ dreptul de uzufruct asupra unui animal, și acest animal va perî fără vina uzufructuarului, el nu este dator să dea proprietarului alt animal în loc nici să-i plătească prețul. Dacă are uzufructul unei turme, și dacă din întâmplare ori din pricină de boală, turma va perî cu totul, fără ca să aibă uzufructuarul nici o vină de aceasta, acesta este ținut să dea seama numai de peile animalelor. Dacă turma, nu va perî cu totul, uzufructuarul este dator a înlocui numărul vitelor pierdute, prin vitele ce dă prăsilă.

În timpul cât uzufructuarul se folosește de lucru, *nudul proprietar* își păstrează toate drepturile pe care le are un proprietar asupra bunului său. Poate să-și vândă proprietatea, poate s'o ipoteceze, dacă este un imobil, creditorii pot să scoată bunul în vânzare, dar și cumpărătorul de bună voie și adjudecătorul, adică acela care cumpără la licitație, vor avea folosința bunului după stingerea uzufructului.

Și cum se stinge uzufructul?

Cinevâ poate să aibă uzufructul pe toată viața, sau numai pe un număr de ani. Dacă anii se împlinesc sau dacă moare uzufructuarul, se stinge și uzufructul, și *nudul proprietar* are folosința bunului său. Dacă pierde lucrul, se stinge și uzufructul. De pildă arde ceva ori se sting de boală oile din turmă. Cinevâ poate să se lepede de uzufruct, adică să renunțe la el. Dacă timp de treizeci de ani uzufructuarul se va folosi de drepturile sale de uzufruct, își pierde dreptul.

De asemenea îl pierde dacă un altul l-a dobândit prin uzucapiune, despre care am vorbit. În sfârșit, dacă uzufructuarul abuzează de lucrul ce-l are în uzufruct, aducându-i stricăciuni sau lăsându-l să se ruineze din lipsă de întreținere, poate să piarză uzufructul, prin judecată.

Un drept mai restrâns decât uzufructuarul au, asupra lucrurilor, persoanele care au dreptul de *uzaj* sau *întrebuințare* și dreptul de *locuință* sau *abitațiune*.

Uzajul este un uzufruct mărginit numai de trebuințele *uzuarului*. De pildă: am dreptul de a scoate lut dintr'un pământ pentru trebuințele de olar, dar nu pot să trec altuia acest drept, precum ar putea face un uzufructuar.

Cel care are dreptul de locuință sau de abitațiune într'o casă, poate să stea în acea casă cu familia lui, dar nu poate să închirieze casa nici să puie pe altul să locuească în locul său.

Celelalte reguli privitoare la uzufruct se aplică de asemenea la uzaj și la dreptul de locuință.

Artur Gorovei.

Congresul în potriva băuturilor spirtoase în Petersburg.

La Petersburg s'a ținut zilele astea un congres, la care au luat parte trimiși din toată Rusia.

Tolstoi a trimis o scrisoare prin care arată că bătrânețele și boala îl împiedecă de -a veni să ia parte la această întrunire, precum i-ar fi fost dorința. Arată înse că, după el, băuturile îmbătătoare fac reu nu numai trupului, dar și sufletului. Se plânge că lipsa de credință a făcut să caza oamenii până la atâta jertfe ale acestei otrăvi, ucigătoare de trup și de suflet.

Președintele a amintit părerea celui mai mare bărbat politic al Angliei, Gladstone, care a zis că foametea, războaiele și molimele la un loc nu fac atâta reu omnirei ca băuturile îmbătătoare. S'au dat și dovezi că în Rusia beția e foarte întinsă. Beau de se îmbată chiar și studenții de pe la Universități și alte școale înalte (80--90%). Beția aprins rădăcini până și în copiii de țaran (de la 6—13 ani): 15% dintre băeți și 3% dintre fete!

D-rul Zelencof și d-rul Sanin, care eră trimisul Ministerului de războiu, sunt de părere că alt leac împotriva relelor băuturilor spirtoase, în afară de înfrânarea desăvârșită, nu este cu puțință. Zelencof e măhnit că măsura aceasta nu se poate lua din pricina interesului celui mare bănesc al statului și al celor cari au băgat bani în fabrici. Sanin zice că în zădar am îndemna la cumpătare, când cercetarile oamenilor celor mai cu pricepere în astfel de lucruri, au arătat că nu e chip să spui care e câtimea ce cutare sau cutare ins ar putea bea fără primejdie. Cei cari pot bea fără a vâdi vre-o stricăciune dau pilda cea mai rea și mai primejdioasă, ca

unii ce momesc și pe alții să -i urmeze făcând ca ei. Numărul inșilor cari au moștenit nervi zdruncinați și deci au plecare și plăcere către băuturile amețitoare e din nefericire foarte mare.

Profesorul Nijegorodzev întreabă dacă adunarea e gata a se rosti pentru înfrânarea desăvârșită.

Episcopul Mitrofan e de această părere și arată credința nestrămutată că poporul rusesc va avea tăria sufletească de a se lăsa cu totul de băuturile îmbătătoare.

S'a votat deci întocmai cum a cerut episcopul.

Seara au vorbit Borodin, Kotelnicof și Koppe în potriua monopolului, invinuindu-l că'n loc de-a micșorâ, a sporit beția. Vanzătorii au interes să desfacă mult, căci au zeciueala. Cu cât sunt mai multe crășme, cu atâta și prilejul de beție e mai mare și'n Rusia s'au înmulțit crășmele de pe urma monopolului.

Kotelnicof arată că, decând cu monopolul, se bea mai mult spirt, socotit pe capul de locuitor, de cât înainte; iar negoțul pe supt mână, cu băuturi de astea, a sporit și el, căci dă câștig mare.

Koppe dă un sfat mucalit, dar de care n'a ris nimeni. El zice că, de vreme ce rachiul cu 40% spirt și 60% apă e vătămător, să se pună din ce în ce mai puțin spirt în el, dar să se vândă tot cu prețul de azi, chiar când o ajunge să fie apă goală.

D-r Lux.

COPIII FRANCEZILOR.

Auzim de multe ori zicându-se că în Franța nașterile se împuținează și de aceea numărul locuitorilor crește foarte încet.

Iată o socoteală a copiilor făcută în anul 1902:

Din 10.845.247 familii, se numără :

1.845.247 fără copii,
2.638.752 cu un singur copil,
2.379.259 cu 2 copii,
1.593.387 cu 3 copii,
984.162 cu 4 copii,
584.582 cu 5 copii,
331.640 cu 6 copii,
289.771 cu 7 copii sau mai mulți.

Dela 1850 până la 1902 populația Franței a crescut cu 3.500.000 locuitori, pe când în Rusia s'a ridicat cu 62.000.000, în Germania cu 20.000.000, în Austro-Ungaria cu 14.000.000, în Italia cu 8.000.000.

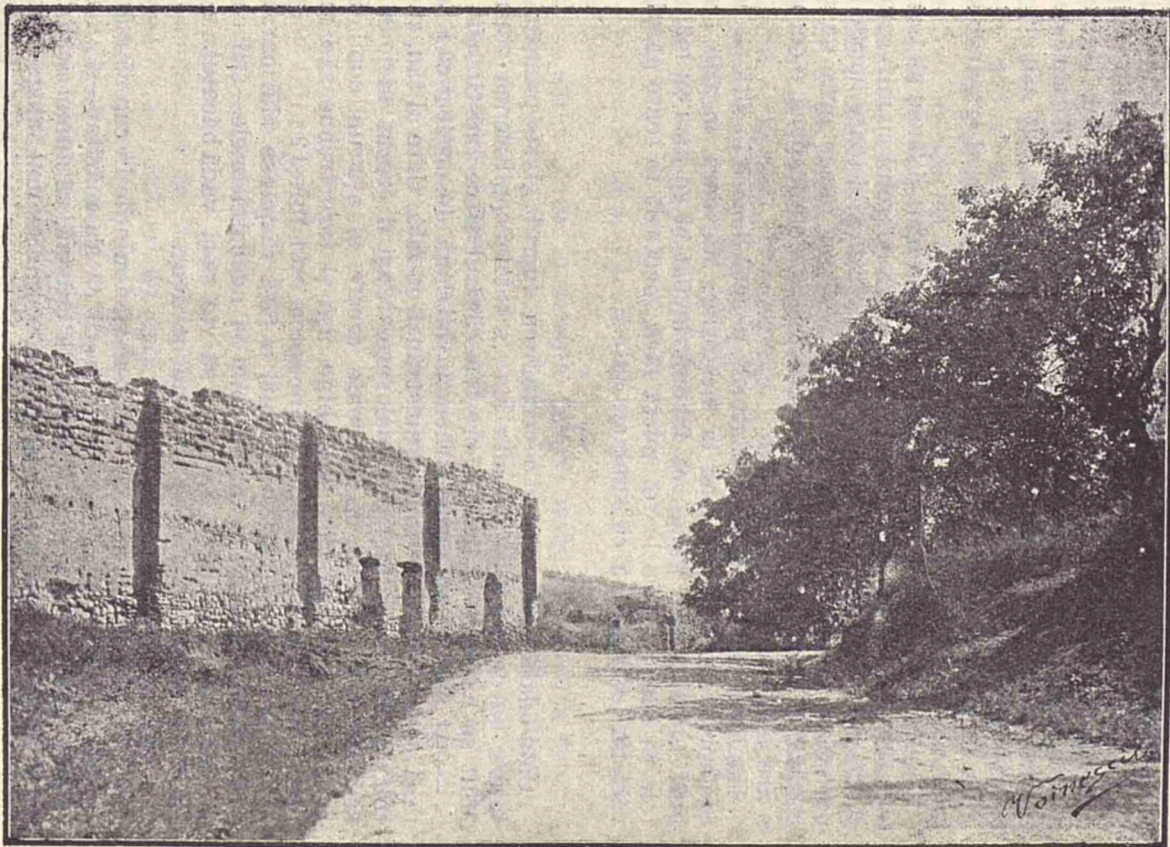
După socoteala aceasta, dacă lucrurile merg tot astfel, peste 50 de ani Franța va avea 42 milioane locuitori, iar Germania 90 de milioane.

Au drept Francezii să fie îngrijați!

Biserica curții din Doicești (jud. Dâmbovița).

(După „Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice“).

Ruinile împrejuririi Curtii din Dolcești.
(După „Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice”)

Izvor de fericire.

(Urmare (1).

Aşa e când copilul e sănătos, curat și regulat în toate ale lui. Nici nu simți când crește, nici nu te supără din cale afară, nici nu te ostenește și nu te asurzește cu țipetele lui. Țipă el, nu-i vorbă, că alta nu știe să facă, și n'are graiu să ceară ce-i trebuie. Dar copilul care țipă peste măsură, să știți că ori e bolnav ori e rău îngrijit.

La Bujor în casă însă, măcar că eră copil mic, ți-eră drag să intri.

Dimineața totdeauna ferestrele se deschideau și lăsau să intre în casă căldura și lumina cea sănătoasă a soarelui cu mireazma și răcoarea din grădină. Peste tot se scutură și toate lucrurile par'că străluceau apoi de curățenie. Nici un miros urât nu te supără, căci casa, lucrul, omul, copilul cât de mic, dacă e curat, n'are nici un miros.

După ce se isprăvea de scuturat, pornea flecare în altă parte: Ștefan la câmp vara, iarna la meșteșug; Mărioara, la alte treburi. . . iar copilul gângurea frumos în pat și se jucă cu mânuțele în sus, pe care le tot purtă fără socoteală în toate părțile, căci nu le cunoșteă că sunt ale lui. . .

* * *

Câte-odată venea câte o vecină cu lucrul și se puneau la taifas, ba de una, ba de alta și. . . tot la copil venea vorba. Mult se minună ce frumos creșteă băeatul și ce liniștit eră.

— Ai mei, zicea vecina, răcneau într'una de credeai că-i înțapă ceva. Poate că unde erau strânși cu fașa. Ui'te al tău, cum tot dă din mânuțe și din picioruțe. N'ași fi crezut niciodată, să-mi fi spus cineva, că se poate crește și așa un copil. Da acum văd cu ochii că e mai bine așa și tare trebuie să-i mai placă lui, de e așa vesel. Nici noaptea nu-l înfeși?

— Dar n'am în toată casa nici o fașă răspunse Mărioara.

— Mare minune!.. Am să spun și nepoatei mele—știi care s'a măritat în cășlegile de iarnă să vie să-ți vadă băeatul. S'o înveți și pe ea că are să aibă nevoie doar.

— Cu dragă inimă, mătușe.

— Ia, și Zamfira aceea. . . de și-ar vârî mințile în cap că mâni-poimâini are să aibă și ea unul—știi că s'a măritat—și. . . fe-rească Sfântul!.. a găsi-o ceasul la crăsmă, că numai acolo își face viața. A găsit unul cași dânsa, și nu se mai alege nimic bun de ei.

— De-ar fi dat peste un om așezat poate se cumințeă și ea pe lângă el, răspunse Mărioara.

— Ei. . . drăguță. . . dar și ea. . . dacă ar fi mai altfel, dacă

(1) Vezi No. 10, 11, 12—13, 14—15.

și-ar deschide ochii și-ar vedea ce-o așteaptă, ar putea să-l strângă pe el de pe drumuri și să-l îndemne la lucru de ispravă. Că... și femea... când vrea, mult bine poate face.

— Așa-i, mătușă. Dar e de tot singură. N'are mamă ori soră s'o sfătuească...

— Da ascultă ea de cineva?! De unăzi m'am dus la dugheană (prăvălie) să mi cumpăr sopon. Alături în crăsmă eră gălăgie urâtă de chiote și răcnete sălbatece, de credeai că-i în iad. Pe ușa deschisă venea o duhoare acră amestecată cu fum de tutun, de te pălea amețală. De-o dată mi-se părû că aud glasul Zamferei. O cunosc de mică... biata ei mamă eră vecină cu noi și o trimetea adesea la joacă cu copiii noștri. Mai mult pentru ea m'am ivit în ușă, să văd. Dar m'a trăsrit în cap nădușala otrăvitoare de acolo. Nici nu-mi puteam trage sufletul. Toți erau îmbujorați și asudați pe față, cu ochii ca de sticlă și privirea rătăcită și sălbatecă, cu gura întinsă până la urechi de un răs îngrozitor de fioros. Ce eră?... Nenorocita de Zamfira lunecase de pe laviță sub masa aceea și zăcea în murdăria băuturii lor. Bărbatul ei horăea pe o altă laviță, mort—beat. Iar ceilalți când au văzut-o acolo, o împingeau cu picioarele care de care din toate părțile:

— Ia, să te ridic eu, Zamfiriță... și paac!—un călcăiu în capul ei....

— Da ce, nu te poți scula? Să te ajut eu... și buf! alt picior în spate..

Mi se părea că se învârtește tot cu mine, de groaza celor ce vedeam. Mi se părea că mă aflu între lupi ori între urși... că aceia nu mai semănă nici unul a făptură de om... Dar cum am făcut nu știu, fără să-mi dau seama că mi-ar putea face ei ceva, m'am repezit și am tras-o pe Zamfira de-o mână, s'o ridic de acolo....: „Hai drăguță, dincolo, să-ți spun ceva“.... Așa!.. și-ai găsit!.. A început să mă injure, și să strige că ce am eu cu ea? Ce treabă am eu?! Și nici c'a vrut să se urnească de acolo...

M'am întors iar în dugheană și i-am spus negustorului că e pă'at s'o lase acolo... „Da ce să mă amestec eu în cheful lor?! Dacă așa le place! Lasă-i să petreacă....“ Așa mi-a răspuns *negustorul*...

Ce-i păsă lui de murdăria și glodul în care zăceau cei din crăsmă? Ce-i păsă lui de otrava ce le furnică prin vine și le învenină trupul și le 'nebunea mintea... și-i făcea mai grețoși decât porcii din coteț?!

Lui, nu-i eră milă de atâtea suflete ce se prăpădeau... de atâtea brațe de muncă ce se uscau... de atâtea inimi ce se sălbătimeau și se împetreau...

Pentru el nu eră decât un singur gând: cât mai mulți gologani în teighea!... Și sunau gologanii mereu, că de ce se ameteau, de ce nu mai știau ce fac cu părăluțele albe și mun-

cite atâta vreme... Punga rămâne deschisă și se goleă... teigheaua se umpleă mereu....

Mărioara eră mahnită de cele ce auzeă despre Zamfira. Nu-i vorbă, că-i pusese ea mult venin la inimă... dar Mărioara nu eră răzbunătoare nici cănoasă la suflet. Iși aduceă aminte ce bine eră în vremea când erau ca surori... cum se sprijineau una pe alta la nevoie... și se sfătuiau și se luau cu prietenia lor....

Acum însă, își treceă zilele în iubirea pentru Fănică și Tică al ei și eră fericită. Când se gândea la Zamfira, un nour de tristeță încrețea fruntea ei senină. Simțea că dacă ar fi avut-o vesnic prietenă, ar fi fost și mai bine.... și nici Zamfira n'ajungeă ce-a ajuns. Dar mult n'aveă ea vreme să se induioșeze asupra părerilor ei de rău, că o așteptau mulțime mare de treburi. Nu cine știe ce afaceri grozave, dar știi, mărunte... și multe... nu se mai sfârșiau. Toate îi plăcea ei să meargă strună, dar îngrijirea copilului eră mai presus de orice. Așa și le regulase ea însă, că-i rămâneă vreme și pentru celelalte.

Dimineața, cum se sculă, cea întâi pe Costică îl schimbă; apoi se așeză pe un scaun și-l alăptă. Soarele lumină cu putere și umpleă casa cu veselie lui. Mărioara curat îmbrăcată, frumos pieptănată priveă cu ochii ei blânzi la copilăș, ce voia par'că să soarbă dintr'o dată dulceața hranei lui. Din când în când se lăsă de supt, ținea strâns cu mânuța sânul plin al mamei și căută cu drag drept în ochii ei, să-i mulțumească par'că prin zâmbetul lui îngeresc pentru toată puterea și viața ce-i dădea ea.... Acum eră vreme de iarnă și Ștefan stătea acasă la lucru. Dimineața mai totdeauna, după ce-i aduceă Mărioarei ce-i trebuia la gospodărie, veneă și priveă pe craiul lor cum stă la masă. Une-ori îl necăjeă... și se jucă cu el, îi trăgeă țâța din gură zicându-i:

— Da, mai lasă... bre omule... că ești flăcău mare... Nu ți-i rușine să papi tu țâță?!

El par'că înțelegeă... lăsă... nu se supără și găngureă vorbe înțelese numai de mama și tata lui, apoi râdea la ei și se rezeă iar... să tragă încă cu mai multă putere.

(Va urmă).

Măria Beiu-Palade.

Cum se cunoaște un cal orb.

Adesea ori necunoscătorii se pot înșelă cumpărând câte un cal care nu mai vede de loc, cu toate că lumina ochilor este curată și exteriorul nu prezintă nici o boală, care să dea de bănuț. Ca să putem ști că calul nu vede se recomandă a face mai multe semne cum mâna înaintea ochilor calului ca și cum am voi să-l speriăm. Un cal care nu vede se înțelege, că nu se va speria. Afară de aceasta ne putem uita și la urechi, care la un cal orb se mișcă nefcetat, spre a preveni toate mișcărilor din jurul lui, așa că vede cu urechile, cum se zice în popor.

(«Veterinarul»)

CÂNTĂRI LITURGICE

LITURGIA CORURILOR SĂTEȘTI

Muzica de: G. POPESCU-BRĂNEȘTI

Sfinte Dumnezeule.

Răricel

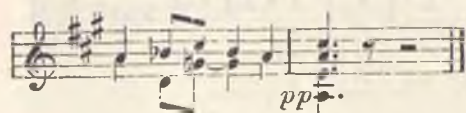
1, 2, 3.

p Sfin-te Du-mne ze — u - le, Sfin-te ta - re, Sfin -

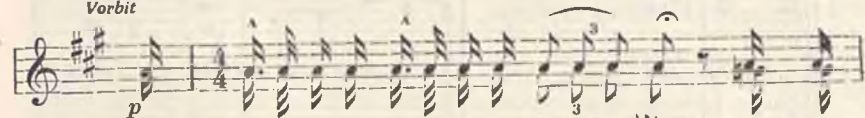
te fă - ră de moar - te, mi - lu - e — ște - ne

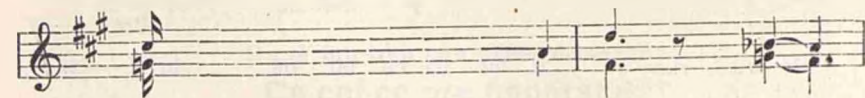
pre — noi.

Mărire Tatălui.

Vorbit

p Mărire Ta-tă-lui și Fi-u-lui și Sfân-tu-lui Duh, Și a -

cum și pururea, și în veci vecilor. A - min. Sfin -

te fă - ră de moar - te mi - lu - e — ște - ne

pre noi Pu — te — ri — lor !

(Se repetă iar acest imn, însă în mod mai rar, și cu mai multă vigoare).

Aliluia

(După cetirea Apostolului).

Rar

pp
A - li - lu — i — ia, A - li - lu — i — ia,

Ceva mai rar

A — li — lu i — ia.

Mărire

(După cetirea Sf. Evanghelii).

Maestros

Mă — ri - re Ți - e, Doa - mne, mă - ri - re ți — e.

Imnul Heruvimic.

Foarte rar și liniștit

p
A - min. Ca ri pre

He - ru - vimi Cu tai - nă, cu tai - nă, — în — chi -

He - ru - vimi Cu tai - nă, cu tai - nă, în — chi -

He - ru - vimi Cu tai - nă, cu tai - nă, în — chi -

pu-im De vi - ia - țã tre - imi Cãn -

Ceva mai reținut

pu-im Și fă-cã toarei de vi - ia - țã tre - imi Cãn -

mf

pu - im De vi - ia - țã tre - imi Cãn -
ta-re'n tre - it Sfãn-tã a - du - --- cem.

ta-re'n tre - it Sfãn-tã a - du - --- cem. *(Rar de tot)*

Toa - tă

ta-re'n tre - it Sfãn-tã a - du - --- cem. *pp*

cea lu-mea --- scã A - cum. a - cum

gri - ja cea lu - mea --- scã A - cum, a - cum

cea lu - mea --- scã A - cum, a - cum

sã o le - pă-dãm

sã o le - pă-dãm

sã o le - pă-dãm

NB. In caz când preotul n'a terminat pregătirea, pentru a ieși cu Sfintele Daruri, *acest imn* se va repeta dela început într'un mod mai greoi și mai liniștit; bine înțeles păstrându-se aceleași nuanțe.

După intrarea cea mare urmează:

Ca cei ce pre Impăratul.

In mod triumfal

A. min. Ca cei ce pre Im - pă - ra - tul tu - tu - ror vo - im să - L pri -

mim, ne - vă-zut in-con-ju-rat de ce de

ce - te - le in - ge - rești. Aliluia, aliluia, a - li - lu - i - ia.

A se rări din ce in ce

pp Aliluia, aliluia, a - li - lu - i - ia

B A N A N E L E

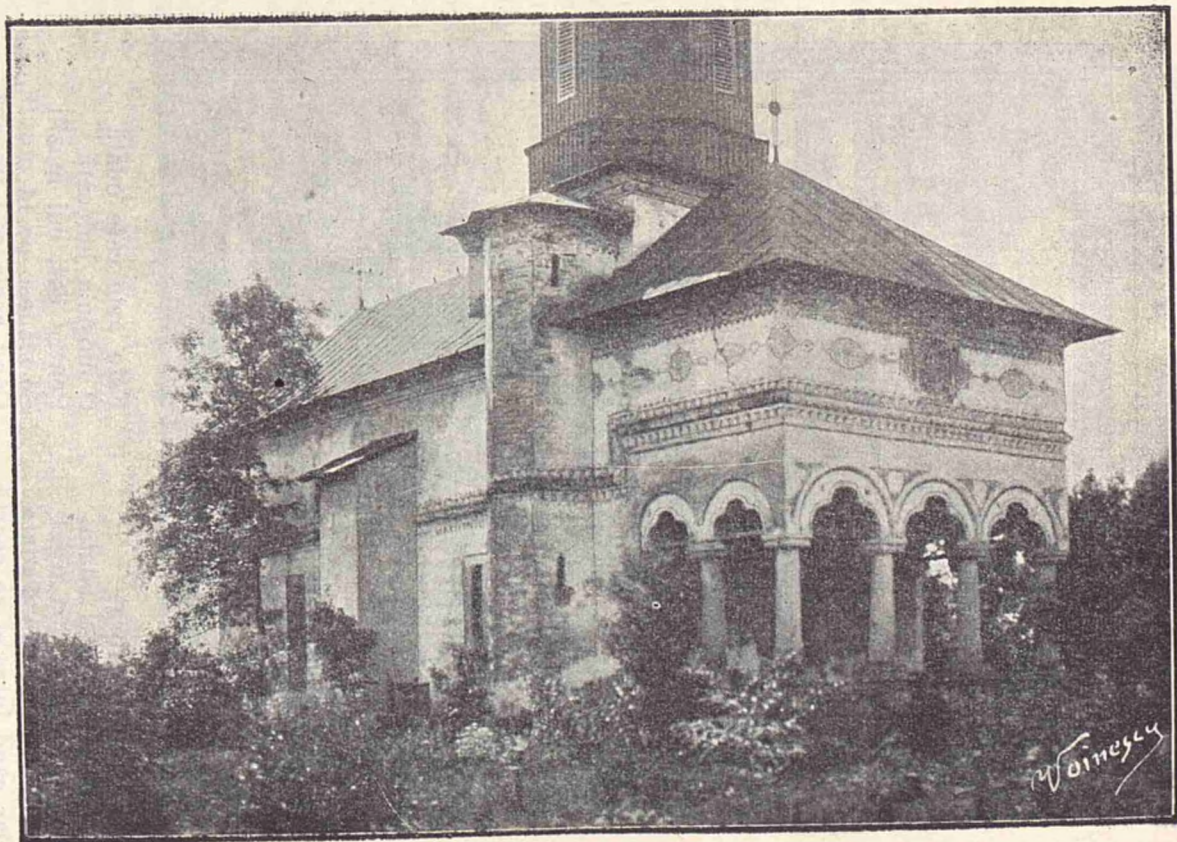
Botanicul englez Clarke Nuttal scrie : Bananul e mult mai rodnic decât grâul și cartoful. Dă roadă de 133 de ori cat grâul și de 44 de ori cât cartoful. Adică o întindere semănată cu grâu sau cu cartofi va da de 133 sau de 44 de ori mai puține cântăremetric (de câte 100 de kigr.) decât dacă am fi pus pe ea banani. Și munca nu cere atâta.

Nuttal mai spune că bananele sunt și mult mai hrănitoare decât grâul sau cartofii. Se poate găti într'o mulțime de feluri. Crudă, e cel mai bun și mai gustos dintre fructe. Miezul tăiat în patru, zăhărat și prăjit în unt dă prăjitura cea mai bună.

Vlăstarele tinere sunt zarzavat de mâna'tăia, tot așa fructele necoapte, încă verzi adică.

Măduva trunchiului e foarte hrănitoare și cuprinde multă scrobeală. Bananele uscate și răsnite dau făină din care se face pâine, care nu lasă nimic de dorit.

Magiunul de banane e tot ce poate fi mai gustos. Din zeama lor se poate face și-o băutură. Din fibre se pot face funii și sfoară. Poate s'ar putea țese și pânză. Din zeamă s'ar putea face cerneală și vacs, căci are tanin. Din flori picură un fel de ceară, care și-ar putea iarăși găsi întrebuințare.

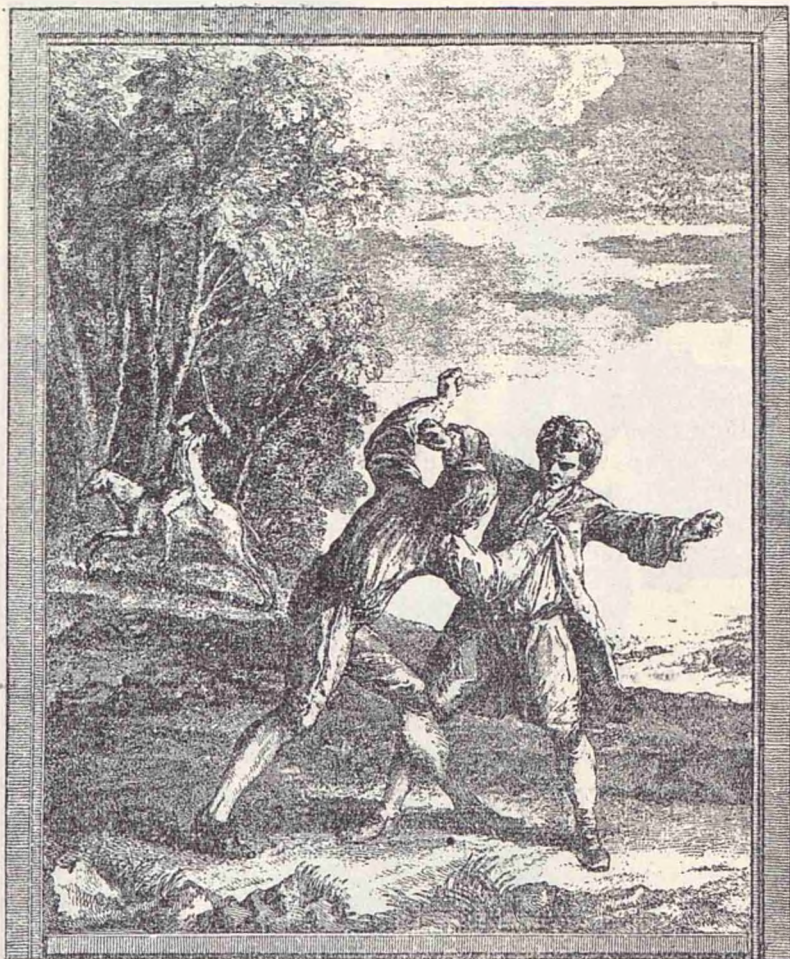

Biserica Curții din Doicești.

FABULE ILUSTRATE

Asinul și hoții

de
G. Asachi.

Pentru asinul furat
Se băteau doi hoți odată:
Unul vrea să-l aibă argat,
Altul vra să-l vînză'ndată.
Dar când între ei se ceartă,
Cum pe asin să-l împartă,
Vine-al treilea tâlhar
Și le fură pe măgar.

Este asin câte odată
O moșie'n judecată.
Pentru cari doi mazili
Se sfădesc pe la movili,
Când acela ce-i împacă,
Mîncînd pe a lor cheltueală,
Ia moșia'n socoteală,
Și le lasă punga seacă.

Cronica agricolă, economică și comercială.

În ziua de 1 Septembrie s'a deschis de către d-l Sp. Haret, ministrul Instrucțiunii publice și al cultelor, expozițiunea școalelor inferioare de agricultură și de meserii, în Parcul Carol I dela Filaret; iar la 1 Octombrie această expozițiune a fost închisă. Se știe că aceste școli depind de ministerul instrucțiunii publice, care a căutat totdeauna a înmulți pe cât posibil numărul acestor școli, și pe cât permite budgetul acestui minister.

Scopul înmulțirii acestor școli a fost și este de a se lumina cât mai mult posibil copiii sătenilor în meseria lor de buni agricultori, iar copiii orașenilor de buni meseriași, ca astfel banul consumatorului dat pe mașini de bucătărie, pe care, pe căruțe și chiar pe trăsurile luxoase, în loc să treacă granițele țării, să rămâie în punga meseriașilor dela sate și orașe.

Locuitorii Bucureștilor ca și cei din provincie, care au vizitat expoziția de produse agricole, ca și produsele școalelor de meserii au putut rămâne mai mult de cât mulțumiți de ceea ce au văzut că pot să producă școalele noastre inferioare de agricultură și meserii. Vizitatorii, prin propriul lor ochiu, au putut să-și dea bine socoteală că cheltuielile ce statul face cu aceste școli, sunt mai mult satisfăcătoare în raport cu produsele acestor școli.

Banul țării cheltuit pentru astfel de școli, nu poate să fie decât roditor, când se cheltuiește pe instrucțiunea elevilor acestor școli, din a căror brațe vânjoase, am văzut la expozițiune atâtea lucruri frumoase în cât multora din vizitatori nu le venea a crede că astfel de lucruri sunt lucrute de copiii sătenilor și ai orașenilor din țara noastră.

D-l ministru Sp. Haret, a avut o bună idee când a luat hotărârea de a se face o expozițiune de produsele acestor școli, ca publicul vizitator să vadă mai bine pe ce se cheltuiește banul țării.

Dacă, pe lângă produsele acestor școli, ar fi luat parte și unele din școalele rurale, ca și unii din sătenii noștri agricultori, expozițiunea ar fi fost mult mai minunată, căci în acest caz s'ar fi putut mai bine deosebi, întru cât produ-

sele unora se deosebesc de ale altora unde știința agricolă ca și buna practică lipsesc cu totul și unde o bună cultură îngrijită dă și rezultate mai satisfăcătoare, în raport cu o cultură lăsată la voia întâmplării.

Starea timpului și a recoltelor (în decursul anului 1909).

Cu sfârșitul lunii lui Decembrie se duce încă un an din viața noastră economică și socială. Noi vom rezuma efectele bune și rele ale anului 1909, numai din punct de vedere al producției agricole. Deși în toamna anului 1908, s'au făcut semănături pe o suprafață destul de mare, pentru că grâul a fost semănat pe o suprafață destul de mare, care a fost acoperită cu puțină zăpadă; dar în decursul lunii Ianuarie 1909 timpul a fost călduros, zăpada s'a topit în cele mai multe părți ale țării, în cât semănăturile au rămas expuse la un frig destul de mare.

În primele zile ale lunii lui Februarie cade multă zăpadă mai cu seamă în Moldova, în urma acestei zapezi am avut un frig destul de mare până pe la 14 Februarie când timpul începe a se încălzi și zăpada a se topi prea repede în cât pământul n'a putut să profite de această apă în măsura cerută de semănături.

Intru cât semănăturile au putut să sufere atât din cauza frigului și lipsei de zăpadă ale lunii Ianuarie, ca și din cauza topirei zăpezii și a ploilor din luna lui Februarie, s'a putut constata acest adevăr în prima lună de primăvară, când s'a văzut că semănăturile de toamnă lasă mult de dorit. La acest rău se mai adăogă și bruma și zăpada ce a căzut în zilele de 24—27 Aprilie, care a adus mult rău pomilor și viilor în unele localități ale țării. Din cauza timpului nepotrivit din luna Martie și Aprilie semănăturile au rămas mici, iar cele de primăvară au întârziat. Astfel recolta acestor semănături n'a putut fi în raport cu întinderea semănăturilor făcute în toamna anului 1908. În cât privește semănătura de porumb, din cauza lunilor secetoase de vară, recolta a fost foarte slabă, nutrețul pentru vite de asemenea s'a făcut puțin.

Timpul călduros și secetos, care în unele părți ale țării a început chiar de pe la 20 Iunie, au înlesnit ca seceratul ca și treeratul cerealelor să se facă în cele mai bune condițiuni, dar porumbul a suferit mult, și a avut recolta slabă. În schimb, timpul frumos și călduros din lunile Septembrie și Octombrie, a înlesnit facerea semănăturilor de toamnă. Așa că acest an care ne părește lasă ca moștenire celui în care intrăm multe semănături în bună stare de creștere; deoarece toate semănăturile pentru toamnă până la această dată nu lasă nimic de dorit.

Decembrie timpul a fost mai mult călduros și uscat de

cât umed și friguros. Deci un timp cum nu se poate mai bun pentru semănăturile de toamnă.

Agricultorii noștri se tem că acest timp prea cald la data la care ne găsim în această lună, va înlesni mai mult apariția viermilor, care sa ivit încă de toamnă în unele semănături făcute în miriște. Mai întâiu iarna n'a trecut, afară de aceea frigul din luna Noemvrie, ca și timpul ploios din urmă a trebuit să prăpădească toți viermii unde apăruseră. Ar fi mai bine ca agricultorii noștrii să nu mai semene grâu în miriști, ci în alte locuri anume pregătite ca să poată să scape de acești viermi.

Târgurile noastre.

Se știe că în tot decursul anului afacerile cu cereale ca și prețurile în târgurile noastre a fost destul de bune în raport cu calitatea și cătățimea produselor noastre agricole.

Iată în rezumat prețul mijlociu cu care s'au vândut produsele noastre agricole în decursul acestui an (1909), în târgul din Brăila ca și în alte târguri.

Grâul suta de kl. s'a vândut cu	17—23 l.
Porumbul	10—14 l.
Cincuantinul	13—16 l.
Secara	14—16 l.
Ovăzul	11—13 l.
Orzul	11—13 l.
Orzoaica	13—14 l.
Meiul	11—13 l.
Mazărea	14—18 l.
Fasolea	18—26 l.
Rapița sălbatică	9—14 l.
Rapița Coltza	24—26 l.
Semințe de cânepă	22—23 l.
Semințe de in	27 l.

La târgul din București (Obor).

Grâul	20—22 l.
Porumbul	10—13 l.
Orzul	10—12 l.
Ovăzul	10—12 l.
Cartofi	9—12 l.

La târgurile străine.

Afacerile cu cereale cași prețurile în decursul anului au fost destul de satisfăcătoare în raport cu producțiunea agricolă, care și în alte țări a fost superioară celei din anul trecut, ca și în țara noastră.

Intru cât privește starea semănăturilor de toamnă, în unele țări lasă de dorit și mai cu seamă în Rusia, în unele loca-

lități din cauza secetei; iar în altele din cauza viermilor semănăturile de grâu lasă mult de dorit. Acelaș lucru se vede și în Ungaria în unele localități. În Statele Unite americane, semănăturile de toamnă sunt frumoase; în Argentina unde a început deja treeratul în totalitate, grâul ca și prețul lasă mult de dorit, în raport cu recolta făcută din anul trecut.

La târgul din Paris, grâul s'a vândut cu 22—23 lei și 75 ct., secara cu 16 lei, orzul 16—18 lei, ovăzul indigen cu 18—19 lei și 50 ct., făina cu 31—34 lei și porumbul cu 18—19 lei.

În alte târguri franceze, grâul s'a vândut cu 22—23 lei; secara cu 16 lei și 50 ct.; orzul cu 17 lei și 50 ct. și ovăzul cu 18 lei și 30 ct.

În Germania la Berlin, grâul s'a vândut cu 28 lei și 50 ct., secara cu 21 lei, orzul cu 23 lei și ovăzul cu 20—21 lei;

La Manheim; grâul s'a vândut cu 30 lei și 10 ct., secara și ovăzul cu 22 lei și orzul cu 23 lei.

La târgul din Londra grâul s'a vândut cu 25 lei și 10 ct., secara și orzul cu 21 lei și ovăzul cu 14 lei.

La Louvain (Belgia), grâul s'a vândut cu 20 lei și 75 ct. secara, cu 14 lei și 60 ct., orzul 16 lei și 60 ct. și ovăzul cu, 17 lei.

La Bruxelles grâul s'a vândut cu 22 lei și 25 ct., secara cu 16 lei, orzul și ovăzul cu 17 lei și 50 ct.

La Tunis, grâul s'a vândut cu 23 lei și 50 ct., secara cu 17 lei și 75 ct., orzul cu 15 lei și 60 ct. și ovăzul cu 20 lei.

La târgul din Viena, grâul s'a vândut cu 26 lei și 50 ct., secara și orzul cu 21 lei și 50 ct. și ovăzul cu 19 lei și 50 ct.

La Budapesta, grâul s'a vândut cu 28 lei, secara cu 21 lei, orzul cu 15 lei și 80 ct. și ovăzul cu 18 lei și 15 ct.

La Groning (Olanda), grâul s'a vândut cu 25 lei, secara cu 21 lei, orzul cu 15 lei și 80 ct. și ovăzul cu 16 lei și 50 ct.

La Albacete (Spania), grâul s'a vândut cu 29 lei și 50 ct., secara cu 20 lei, orzul cu 17 lei și ovăzul cu 15 lei și 30 ct.

La Milan (Italia), grâul s'a vândut cu 29 lei și 50 ct. secara și orzul cu 21 lei și 50 ct. și ovăzul cu 19 lei și 80 ct.

La Geneva (Elveția), grâul s'a vândut cu 23 lei, secara și ovăzul cu 20 lei și 50 ct. și orzul cu 17 lei și 50 ct.

La New-York (America), grâul s'a vândut cu 20 lei și 50 ct., secara cu 15 lei și 75 ct., orzul cu 17 lei și ovăzul cu 18 lei și 25 ct.; iar la Chigago, grâul s'a vândut cu 20—21 lei și 89 ct., secara cu 15 lei și 75 ct., orzul cu 17 lei și ovăzul cu 18 lei și 25 ct.

La târgul din Algeria și Tunis (Africa), grâul s'a vândut cu 24—25 lei, orzul cu 15—16 lei și ovăzul cu 16 lei și 55 ct.

În toate târgurile din străinătate prețul a fost socotit pe suta de kgr. ca măsura cea mai bună.

V. S. Moșă.

Pagina glumeață.

O poveste chinezească.

Povestea este chinezească, dar o pot citi și Români, căci pot învăța lucruri bune dintr'însa.

Bătrânul La-la avea doi copii, doi băieți cam de aceeaș vârstă. De când erau mici, aceștia nu se puteau suferi, se certau pentru toate nimicurile și când unul avea o jucărie sau altceva, celălalt de necaz i-o rupea ori i-o arunca.

Zadarnic cercă tatăl lor să-i împacă prin sfaturi înțelepte: chiar în fața lui se ocărau.

Dar iată că bătrânul se simți slab, prevedea că sfârșitul se apropie. Chemă deci pe cei doi fi și le zise:

— Dragii mei, văd cu durere că nici decum nu vă puteți înțelege între voi. Mor necăjit că nu v'am văzut strângându-vă în brațe și sărutându-vă ca doi frați buni ce sunteți. Iată ce am hotărît. Am construit două case mari și frumoase, în totul la fel una cu alta. Să iei tu Mi-mi pe cea din dreapta și tu Pa-pa pe cea din stânga....

Peste puține minute își dete duhul. Cei doi fii, după ce îngropară pe părintele lor după obiceiurile țării, se gândiră să ia casele în stăpânire.

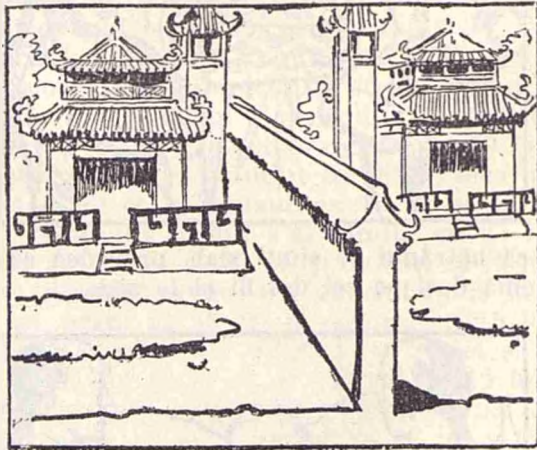
Mi-mi zicea în gândul lui așa:

— Fiindcă mi-a dat mie casa din dreapta și fratelui meu casa din stânga, se vede că aceea e mai bună, fiindcă pe el îl iubea mai mult.

Iar Pa-pa zicea iarăș:

— Fiindcă mi-a dat mie casa din stânga și fratelui meu casa din dreapta, se vede că aceea e mai bună, fiindcă pe fratele meu îl iubea tata mai mult.

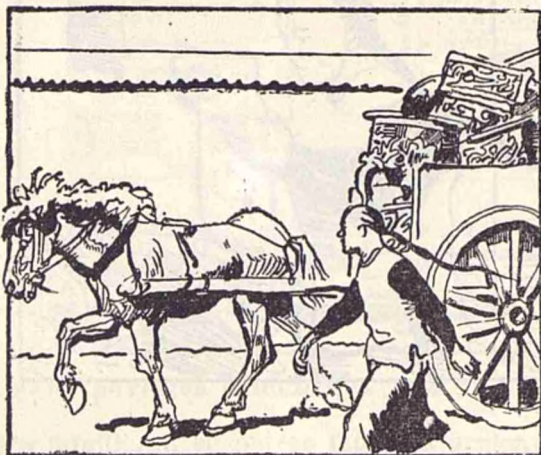
Cercetară casele. Erau la fel întru toate....

— Se vede că mobilele sunt mai bune dincolo decât aici, zise fiecare.

Și într'o zi Mi-mi încarcă într'o căruță toate mobilele și plecă la casa fratelui său cu gând să schimbe mobila. Când ajunse acolo găsi casa goală... Ce eră?

Fratele său se vede că avusese acelaș gând și făcuse acelaș lucru, numai că nu se întâlnise pe drum. Pe când Mi-mi'stă și se miră, vede un cârlig într'un perete.

Trage de cârlig și dă de o scobitură astupată de un capac. Acolo era o hârtie.

Nerăbdător, scoase și citi:

„Iată secretul deosebirii dintre cele două case: una este în dreapta zidului de despărțire, alta în stânga. Nu mai fiți proști ca până acum!”

Se părea că vine un glas din lumea cealaltă. Curând alergă după fratele său pe care-l găsi în casa sa făcând aceeaș operație și citind și el o hârtie la fel găsită în peretele casei ceilelalte.

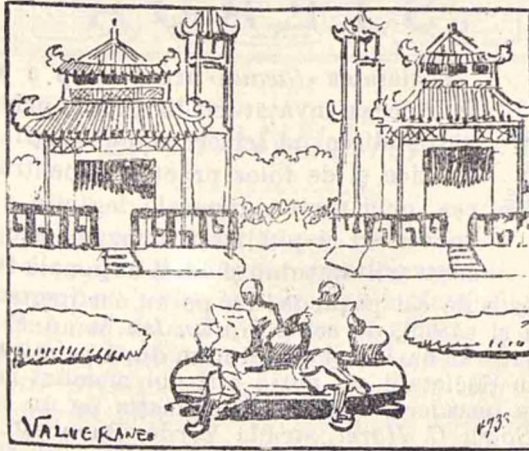

După ce citiră împreună scrisoarea—testamentul, oare cum — al tatălui lor, începură să răză și ziseră :

— Adevărat că am fost proști!
Tata ne-a iubit pe amândoi deopotrivă.

Și îndată deteră jos zidul despărțitor și de atunci trăesc ca niște adevărați frați și le merge foarte bine.

Așa spune povestea chinezească; așa vă spun și eu.

În câte familii nu se petrec fapte ca acelea din China! Și ce folosiți ar fi frații dacă s'ar înțelege ca Mi-mi și Pa-pa!

Stan Pățitul.

CONVOCARE

În ziua de 10 Ianuarie a. c, neîntrunindu-se membrii în numărul prevăzut de statute, se aduce la cunoștința d-lor membri ai *Societății culturale «Steaua»* că adunarea generală va avea loc Duminică viitoare 17 Ianuarie, în localul Administrației Domeniului Coroanei „str. Știrbei-Vodă No. 3, la ora 5 d. a. când se va ține cu oricâți membri vor fi de față, potrivit statutelor.

Ordinea de zi va fi :

- 1) Darea de seamă pe 1909.
- 2) Raportul cenzorilor de verificarea gestiunii bănești pe 1909 și descărcarea comitetului.
- 3) Alegerea a trei membri în comitet conform art. 7 din statute.
- 4) Alegerea a 3 cenzori pe anul 1910, conform articolului 13 din statute.

Modificarea articolului 15 din statute în sensul ca pe viitor adunarea generală să se țină în a doua Duminică din luna lui Martie, în loc de Ianuarie, deoarece în privința imprimării și desfacerii publicațiilor societății s'au luat noi dispozițiuni cari cer un timp mai lung pentru încheierea socotelilor.

Comitetul.

„STEAUĂ“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membbru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar, Const.* Banu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, senator, fost *Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, fost *Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, fost *administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, profesor universitar. — *Cenzori*. Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul economi Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membrii înscriși și cotizațiunii plătiți (urmare).

N. Abramescu (Societ. Mercur, Constanța), 2 lei; D. G. Popescu (La Sanatoriu Tekirghiol), 2 lei; Gr. M. Grigoriu, (Librar Constanța), 2 lei; Maresi Lambiri (Constanța), 2 lei; T. Dabo, comersant (Constanța), 2 lei; I. Nicorescu, farmacist (Constanța), 2 lei; Al. Bogdan Oprescu, ing. (Constanța), 2 lei; Adrian Munteanu, cond. de lucrări (Constanța), 2 lei; Căpitan Farmacist Rădulescu (Constanța), 2 lei; G. Cristescu, dir. prefecturii (Constanța), 2 lei; M. Turbatu, șeful gării (Constanța), 2 lei; Herman Vecslér (București), 2 lei; I. Fulga, institutor (Constanța), 2 lei; A. Murai (antreprenor), 2 lei; I. I. Blehut (str. Rahovei 2), 2 lei; Ion Costacea, institutor, 2 lei; Ana G. Tănăsescu, institutoare, 2 lei; Ioan Titorianu, institutor, 2 lei; Anastasia Titorianu, institutoare, 2 lei; Eleonora Manole (institutoare), 2 lei; Ec. Pașa, institutoare, 2 lei; V. Porumbaru, direct. șc. No. 1 (Constanța), 2 lei; Ecăterina V. Niculescu, instit. (Constanța), 2 lei; Aurelia St. Iorgulescu, institutoare, 2 lei; Pol. Dem. Rădulescu, institutoare, 2 lei; Preotul V. Procopiescu (Islaz-Romanați), 1 leu; Economu P. Procopiescu (Islaz-Romanați), 2 lei; Ana Procopiescu învățătoare (Islaz-Romanați), 1 leu; Eiena Halmaghianu (Islaz-Romanați), 1 leu; Elena Dumitrescu, învăț. (Islaz-Romanați), 1 leu; Eleonora G. Bădălău, învăț. (Islaz-Romanați), 1 leu; I. Stroescu, comersant (Islaz-

Nestor Florescu, învăț. (Islaz-Romanați), 2 lei; Ant. Alexandrescu, învățător (Islaz-Romanați), 1 leu; D. D. Floritza (Islaz-Romanați), 1 leu; I. Mărculescu (Islaz-Romanați), 1 leu; P. Lupescu (Islaz-Romanați), 1 leu; Paraschiv M. Oancea (Islaz-Romanați), 1 leu; Aurelia Ciobanu (Hamangia-Tulcea), 1 leu; Ghica Dumitru, învăț. (Camenia-Tulcea), 1 leu; Teodor Coatu, învăț. (Ceamurlia de sus), 1 leu; Elena Grecu, învăț. (Ceamurlia de sus, Tulcea), 1 leu; D-ra Sabina Grecu (Tulcea), 1 leu; Vasile Popovici (Beidant-Tulcea), 1 leu; Panait Nestor (Tulcea), 1 leu; D-ra Alice Deliu, învăț. (Tulcea), 1 leu; Tănase Niță, învăț. (Constanța), 1 leu; Olga Ogeacov, învăț. (Constanța), 1 leu; Preotul N. Papadima, învăț. (Constanța), 1 leu; Manole I. Cârnu, învăț. (Tulcea), 1 leu; N. Husărescu, învățător (Tulcea), 1 leu; I. Dimitriu, învăț. (Tulcea), 1 leu; N. C. Șerban, învăț. (Tulcea), 1 leu; N. P. Petreanu, instit. (Constanța), 2 lei; Eugenia N. Petreanu, inst. (Constanța), 2 lei; Silvia N. Papadima, (Tulcea), 1 leu; V. Miciora, învăț. (Constanța), 1 leu; S. C. Mănăilă, învățător (Constanța), 1 leu; Vasilichia Burada, învăț. (Constanța), 1 leu; Casina Chinchice, învăț. (Constanța), 1 leu; C. Vișinescu, învăț. (Constanța), 1 leu; T. Vâlceanu (Constanța), 1 leu; Stefan Minciu (Constanța), 1 leu; V. Orășteanu (Constanța), 1 leu; V. Stăniloiu, învăț. (Constanța), 1 leu; Nichifor Emil (Constanța), 1 leu; Pr. C. Jipescu (Constanța), 1 leu; M. Davidogiu (Constanța), 1 leu; Pr. I. Dumitrescu (Constanța), 1 leu; Gospodin Stoean (Constanța), 1 leu; Casierul Băncii Populare (Constanța), 1 leu; Răciu Gh. Răciu (Constanța), 1 leu; Elise Danfi Conducătoare (Constanța), 1 leu; Srepcu Dragni Srepcu (Constanța), 1 leu; Deniu K. Marteff (Constanța), 1 leu; M. Singuriadi (Constanța), 1 leu; P. Eug. Stoica, rev. se. cl. I. (Dorohoi), 4 lei; Cr. C. Tomagi, avocat (Dorohoi), 2 lei; Gh. Florescu (Dorohoi), 2 lei; Dimitrie Tomido, magistrat (Dorohoi), 2 lei; Ioan Liciu (Dorohoi), 2 lei; Constantin Sachelarescu, portărel (Dorohoi), 2 lei; Gh. Șerban, instit. (Dorohoi), 2 lei; Al. N. Sandovici Pr. (Broscăuți), 1 leu; C. Sandovici Diacon (Dorohoi), 2 lei; Econ. Gh. Nepotescu (Dorohoi), 2 lei; Florica Bariu (Dorohoi), 4 lei; Elena Giurgiuvacii (Molnița), 6 lei; Ernestine I. Loha (Dorohoi), 2 lei; Moșcu Haim Segal (Herța), 2 lei; M. Blumenfeld (Herța), 2 lei; H. Laufer (Herța), 2 lei; Ițic Cahal (Rădăuți), 2 lei; A. H. Heaber (Herța), 2 lei; Vasile Măcărescu Preot (Zvorește-Dorohoi), 1 leu; Dimitrie Tomșu (Dorohoi), 1 leu; Gh. Th. Cărașu Preot (Dorohoi), 1 leu; Teodor Tudor (Dorohoi), 1 leu; Const. I. Bahcescu (Dorohoi), 1 leu; Sova C. Bator (Dorohoi), 1 leu; A. Manoliu-Teticanu (Dorohoi), 5 lei; N. P. Ispirescu, Adtor de plasă (Dorohoi), 2 lei; D-r Tănăsescu (Zvoriște). 1 leu; D. Pomescu, inv. (Zoriște-Vatra), 1 leu; Clara Glückmann (Hanțești), 5 lei; G. Măzărnu Preot (com. Hanțești), 5 lei; Alineteanu Preot (Adâncata) 5 lei; D. A. Petri (Adâncata-Mitoc). 1 leu;

Numărul membrilor înscrși în cursul anului 1909 este de 1.100, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 8.400 lei.

(Va urmă în numărul viitor).

„VICTORIA“

Societate anonimă de asigurări generale și reasigurări

IN BUCUREȘTI

— Direcțiunea Generală: 10, Strada Doamnei 10 —

CAPITAL STATUTAR LEI 5.000.000

INTAIA EMISIUNE LEI 1.000.000

SOCIETATEA ASIGURĂ:

- a) contra pagubelor cauzate de Incendiu și Explozie, precum și în contra Tempestei și Ciclonului;
- b) asigurări asupra Vieței și Rentei viagere;
- c) contra pagubelor de Transport maritim, fluvial și terestru;
- d) contra pagubelor cauzate de Grindină la cereale și vii;
- e) contra accidentelor corporale și a consecințelor răspunderii civile;
- f) contra pagubelor provenite din Mortalitatea vitelor;
- g) contra spargerii oglinzilor, geamurilor și firmelor de cristal, etc.

Societatea «VICTORIA» asigură în mod gratuit clădirile în construcțiune până la punerea acoperișului, far informațiuni mai detaliate a se cere Direcțiunii societății.

Reprezentanța generală—București, str. Karagheorghevici, 3.

